

saa aabenlyst satte sig op imod hans Vilje. Første Gang i en halv Menneskealder, at han igen følte Nederlagets Ydmygelse.

Han tog et Nøgleknippe fra Natbordet, rakte Frøken Evaldsen det og sagde:

»Gaa ind i min Stue. Der ligger et Papir under Skrivebordsklappen. Hent mig det! Du kender jo Nøglen.«

Da hun kom tilbage, sagde han videre:

»For en Sikkerheds Skyld opsatte jeg Dokumentet der, inden jeg i Eftermiddag krøb i Seng. Du maa gerne læse det.«

Veninden tog igen Plads ved Sengen og foldede Papiret ud. Der stod kun nogle faa Linjer. Hendes Øjne gennemløb dem hastigt flere Gange, hvorpaa hun næsten skrækslagent stirrede paa Enslev, der med Tilfredshed havde iagttaget hendes Udtryk, mens hun læste.

I nogle Øjeblikke betragtede de hinanden i Tavs-
hed.

»Du ser, jeg har været forberedt!« sagde han derpaa. »Men hør nu, hvad der skal udrettes! Dersom jeg ikke er i Stand til at modtage Zaun, naar han kommer imorgen, maa du bede ham om at indfinde sig her igen saasnart Ministerudnævnelser foreligger officiel. Dersom jeg endnu ikke til den Tid kan tale med ham, skal du datere Skrivelsen og give